

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5Csp/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616214229
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Hiščáková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7616214229.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves sudkyňou JUDr. Denisou Hiščákovou, v spore žalobkyne N. H., T. XX.X.XXXX, H. C. XXX, právne zastúpená JUDr. Jánom Burocim, advokátom, Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50361368, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 434,75 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.3.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti týkajúcej sa úrokov z omeškania žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobkyňi priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 16.9.2016 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej titulom bezdôvodného obohatenia sumu 434,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 3.5.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Túto svoju žalobu odôvodnila tým, že s právnym predchodcom žalovaného (Poštová banka, a.s.) uzatvorila dňa 6.11.2007 zmluvu o úvere, ktorou jej bol poskytnutý úver vo výške 50.000 Sk (1.659,70 Eur), ktorý sa zaviazala vrátiť. Uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, právny predchodca žalovaného je subjektom podnikajúcim v oblasti poskytovania úverov a žalobkyňa je nepodnikajúcim spotrebiteľom. Zmluva o úvere je zmluvou formulárovou, do vyznačených kolóniek žalovaný vyplnil údaje o žalobkyňi a o výške úveru. Pohľadávka bola následne postúpená na žalovaného. Žalobkyňa z uvedeného zmluvného vzťahu uhradila sprvu právnemu predchodcovi a následne žalovanému celkovo sumu 2.094,45 Eur. Zmluva o úvere bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. K dátumu uzatvorenia zmluvy o úvere bol právny predchodca žalovaného povinný podľa § 4 ods. 2 písm. g) predmetného zákona uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej aj iba ako „RPMN“). Ak tento údaj nie je uvedený, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tvrdí, že uvedené je potrebné vysvetľovať extenzívne, to znamená, že nestačí uviesť hocakú RPMN, ale táto hodnota musí byť správna, nakoľko ide o základný orientačný údaj pre zhodnotenie výhodnosti úveru. Údaj o RPMN je v zmluve uvedený nesprávne. Správny údaj RPMN prevyšuje 30 %. Žalobkyňa tiež tvrdí, že zmluva o úvere je ako celok hrubo nerovnovážna v neprospech spotrebiteľa, nakoľko obsahuje vopred nadiktované zmluvné podmienky, akou je rozhodcovská doložka a dohoda o zrážkach zo mzdy. Úroková miera 23 % vysoko prevyšuje priemer úrokových sadziieb pre rok 2007.

Zmluva ako celok je teda neplatná pre rozpor s dobrými mravmi s odkazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda žalobkyňa zaslala žalovanému úhrady nad sumu 1.659,70 Eur (50.000 Sk), tak plnila žalovanému bez právneho dôvodu, čo znamenalo vznik nového záväzkovoprávneho vzťahu podľa § 451 Občianskeho zákonníka, a teda vznik povinnosti žalovaného prijaté bezdôvodné obohatenie vrátiť.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 16.4.2017, v ktorom uviedol, že nárok žalobkyne neuznáva a považuje ho za nedôvodný. Predovšetkým vzniesol námietku nedostatku právomoci súdu tento spor prejednávať. V danej súvislosti poukázal na existenciu právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s. sp. zn. IS-B/1210/0048 zo dňa 12.4.2013, ktorý nebol zákonným spôsobom zrušený a je exekučným titulom žalovaného voči žalobkyni na plnenie. Uviedol, že žalobkyňa mala možnosť sa s rozhodcovskou doložkou oboznámiť jednak v zmluve o úvere, ako aj v žalobe a jej prílohách doručených jej v rámci rozhodcovského konania a žalobkyňa jej existenciu nenamietala. Rozhodcovská doložka je tak dohodnutá platne. Predmetným rozhodcovským rozsudkom bola žalobkyňa zaviazaná na plnenie žalovanému, ktorú povinnosť si doposiaľ v plnej výške nesplnila. Preto, ak by aj žalobkyňa v konaní preukázala vznik akejkoľvek pohľadávky voči žalovanému, táto by zanikla v rozsahu, v akom sa kryje s pohľadávkou žalovaného (z predmetného rozhodcovského rozsudku) vo vzťahu k žalobkyni. Na započítanie ako jednostranný právny úkon sa pritom nevyžaduje súhlas druhého účastníka.

4. Žalovaný v uvedenom vyjadrení ďalej uviedol, že suma, ktorú žalobkyňa žiada, nemôže byť požadovaná ako suma, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Čiastka, ktorú žalobkyňa žiada, bola poskytnutá na úhradu jej splatného záväzku, ktorý neuhradila riadne a včas. Zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia ustanovených zákonom, nakoľko žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy, táto nebola vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie zo zmluvy neodpadol, nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, k jej zrušeniu a podobne a žalovaný získal majetkový prospech z poctivých zdrojov. K bezdôvodnému obohateniu preto na strane žalovaného ani nemohlo dôjsť. Plnenie pohľadávky, ktorú má žalovaný voči žalobkyni priznanú právoplatným a vykonateľným exekučným titulom nemožno považovať za plnenie bez právneho dôvodu.

5. Napokon žalovaný vo vyjadrení uviedol, že platnosť či neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len so zreteľom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho vzniku. V čase uzatvorenia zmluvy o úvere bol v platnosti zákon č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov. Nie je jasné na základe akých skutočností žalobkyňa tvrdí, že výška RPMN je vypočítaná nesprávne. Vzorec na výpočet RPMN sa však v čase menil a preto nie je možné len jednoduchým uvedením vstupných údajov do internetovej tabuľky tvrdiť, že výpočet uvedený v zmluve je nesprávny. Tvrdenia žalobkyne, že správny údaj o výške RPMN prevyšuje 30 % nie je pravdivý a žalobkyňa toto svoje tvrdenie resp. svoj výpočet nepreukázala. Žalovaný nesúhlasí ani s tvrdením žalobkyne, že výška úrokovej sadzby 23 % má vysoko prevyšovať priemer úrokových sadzieb pre rok 2007. V tejto súvislosti poukázal na dokument „priemerné úrokové sadzby z úverov obchodných bánk (%)“, kde pre spotrebiteľské úvery od 1 do 5 rokov za rok 2007 za mesiac november predstavuje 13,06 %. Uvedená hodnota predstavuje priemernú hodnotu. Výška úrokovej sadzby 23 % nepredstavuje ani dvojnásobok priemernej hodnoty úrokových sadzieb za všetky spotrebiteľské úvery v danom období. Maximálna výška dohodnutých úrokov nebola v čase uzatvorenia zmluvy žiadnym spôsobom limitovaná. Žalovaný napokon poukázal na skutočnosť, že na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje zákaz retroaktivity a teda nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015. Na všetky úverové vzťahy vzniknuté pred 1.4.2015 je nevyhnutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže zákonodarca až s účinnosťou od 1.4.2015 určil výnimku, že spotrebiteľské úverové vzťahy sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

6. Žalobkyňa v replike zo dňa 6.9.2017 uviedla, že namieta existenciu rozhodcovského rozsudku, na ktorý poukazuje žalovaný, nakoľko rozhodcovský súd nemal danú právomoc ho vydať v spotrebiteľskej veci. Právny predchodca žalovaného ako vopred pripravený dodávateľ rozhodcovskú doložku do zmluvy o úvere nadiktoval, čo je zjavné z bodu 3 ods. 6 formulárovej zmluvy. S odkazom na § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je absolútne neplatnou a ako taká nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu. Rozsudok bol vydaný pred účinnosťou zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a teda neboli ani dodržané štandardy pre vyrovnanie hrubej nerovnosti v tomto spotrebiteľskom vzťahu. V nadväznosti na uvedené neprichádza do úvahy ani žiadne eventuálne započítanie pohľadávok.

7. Žalobkyňa v replike ďalej uviedla, že vzorec pre výpočet RPMN je obsiahnutý v právnom predpise a teda nejde o skutočnosti, ktoré sa preukazujú. Výpočet je možný na základe údajov zo zmluvy o úvere. Smernica Rady z 22.12.1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (87/102/EHS) definuje ročnú percentuálnu mieru poplatkov ako úplné náklady na úver spotrebiteľa vyjadrené ako ročné percento objemu úveru získané a vyrátané podľa existujúcich metód členských štátov. Následne i smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 definuje ročnú percentuálnu mieru nákladov ako celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vyjadrené ako percento ročne z celkovej výšky úveru. Pojem RPMN, jeho obsah a spôsob výpočtu sa nemení na rozdiel toho, ako to uvádza žalovaný. Žalobkyňa k vyjadreniu priložila výpočet RPMN z dostupnej kalkulačky, kde pri zadaní údajov zo zmluvy o úvere je správna hodnota RPMN vo výške 30,82 %. Poukázala na to, že žalovaný do svojho výpočtu RPMN zahrnul i poplatok vo výške 500 Sk (16,60 Eur), čo nemá oporu v zmluve o úvere. Tento údaj žalovaný dosadil len aby sa dostal k požadovanému výpočtu. Napokon žalobkyňa poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 sp. zn. 3MCdo/14/2014, v zmysle ktorého sa na predmetnú vec vzťahuje prioritne úprava podľa Občianskeho zákonníka.

8. Žalovaný v duplike zo dňa 27.4.2018 oznámil súdu zánik pôvodného žalovaného spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. v dôsledku zlúčenia, pričom univerzálnym právnym nástupcom tejto spoločnosti sa stala spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s..

9. Žalovaný ďalej uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobkyne o absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky, nakoľko zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z predmetnej zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad sa budú rozhodovať v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach. Citoval článok 10.2 Všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom banka, predloží spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu a pokiaľ bude žalobcom klient, je oprávnený spor predložiť na rozhodnutie Rozhodcovského súdu alebo všeobecnému súdu. Žalovaný uviedol, že v zmysle ustanovenia § 93b ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere sú banky povinné ponúknuť klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní. Podľa ustanovenia § 93b ods. 2 tohto zákona sú banky povinné predložiť klientovi návrh rozhodcovskej zmluvy najneskôr pri uzatváraní obchodu, na ktorý sa nevzťahuje už uzavretá rozhodcovská zmluva. Klient nie je povinný návrh rozhodcovskej zmluvy prijať. A v takom prípade sa prípadné spory riešia postupom podľa osobitných predpisov. Poštová banka, a.s. postupovala v súlade s § 93b Zákona o bankách a žalovaný ako jej právny nástupca bol povinný postupovať v súlade s ustanoveniami Rozhodcovského zákona.

10. Žalovaný v duplike opätovne poukázal na inštitút bezdôvodného obohatenia a jeho jednotlivé skutkové podstaty a zotrval na svojom tvrdení, že žalobkyňou uvedené dôvody nie je možné subsumovať pod žiadnu z týchto skutkových podstatí.

11. Napokon žalovaný uviedol, že do výpočtu RPMN (ktorý súdu zaslal) zahrnul poplatok 500 Sk (16,60 Eur), ktorý predstavuje poplatok za poistenie, ktoré je dobrovoľné. V zmysle bodu 4.9 Obchodných podmienok je zrejmé, že pri poistení úveru ide o doplnkovú službu k úveru, teda nie o takú, ktorá podmieňuje uzavretie zmluvy o úvere. Poukázal na čl. 10.3 Obchodných podmienok platných a účinných v čase uzatvorenia zmluvy o úvere: „Ak si klient vybral poistenie schopnosti splácať splátky v zmysle základného súboru poistenia alebo v zmysle komplexného súboru poistenia, súhlasí s tým, že zvýšené náklady na zmluvu o úvere súvisiace s poistením hradí v rámci splátok. V danom prípade teda išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na ustanovenie § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie úveru, t.j. ak poistenie nebolo povinné na získanie úveru.“

12. Žalobkyňa sa k duplike žalovaného vyjadrila písomne dňa 13.3.2019. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného o povinnosti predkladať návrh na uzatvorenie rozhodcovskej doložky s odkazom na ustanovenie zákona o bankách poukázala na jedno z obdobných súdnych rozhodnutí, ktorý uvedenú argumentáciu vyhodnotil ako nedôvodnú. K tvrdeniu žalovaného ohľadne výšky RPMN a dobrovoľnosti poistenia žalobkyňa uviedla, že v zmysle formulárovej zmluvy sa nemala možnosť rozhodnúť, či úver

bude poistený, ale len na výber medzi dvoma kolónkami A a B, a teda rozsah poistenia, nie jeho existenciu, pričom podporne poukázala na rozhodnutie súdu v obdobnej právnej veci.

13. Z dôvodu zániku žalovaného v priebehu konania súd uznesením č.k. 5Csp/46/2016-58 zo dňa 15.3.2019 podľa § 64 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba ako „CSP“), rozhodol o pokračovaní v konaní s jeho právnym nástupcom, spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom v Bratislave.

14. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na 16.4.2019, na ktoré predvolal právnych zástupcov sporových strán, ktorí sa na pojednávanie dostavili a zotrvali na svojich doterajších písomných podaniach.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými sporovými stranami, a to Zmluvou o úvere č. 6514196907 zo dňa 6.11.2007, rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. so sídlom v Bratislave, dokladmi o úhradách zo strany žalobkyne v súvislosti s poskytnutým úverom, kalkulačkou pre výpočet RPMN žalovaného, výpočtom RPMN žalobkyne, ako aj súdom zaobstaraným výstupom z interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN nachádzajúcej sa na internetovej stránke vedenej Portálom finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR (<<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>) a zistil tento skutkový stav veci:

16. Dňa 6.11.2007 bola medzi Poštovou bankou, a.s. (pôvodný veriteľ a právny predchodca žalovaného) a žalobkyňou uzavretá Zmluva o úvere č. 6514196907 (ďalej aj iba ako „Zmluva“, alebo „Úverová zmluva“), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalobkyňi úver vo výške 50.000 Sk (1.659,70 Eur), ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.532 Sk (50,85 Eur) splatných k 21. dňu v mesiaci počnúc od 21.12.2007. Zmluva obsahuje údaj o RMPN (26,17 %), o úrokovej sadzbe (23 %) a o celkovej výške nákladov na poskytnutý úver (35.872,66 Sk, t.j. 1.190,75 Eur).

17. Zmluva má formu predtlaču. V bode 2. Zmluvy je uvedené „žiadam o poistenie schopnosti splácať úver“, pričom vedľa tohto textu sa nachádza políčko pre zaznačenie výberu možnosti A - základný súbor a možnosti B - komplexný súbor. Zaškrtnutá je možnosť B. V bode 3.4 Zmluvy je rovnako predtlačenou formou uvedený text: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo zmluvy o úvere v súlade s čl. 4 bod 4.8 OP pre úver.“ Bod 3.6 Zmluvy obsahuje rozhodcovskú doložku v tomto znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované pred Stálym rozhodcovským súdom pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s., rozhodnutie bude pre obidve zmluvné strany konečné a záväzné.“

18. Z poštových poukážok predložených žalobkyňou vyplýva, že táto titulom zmluvy o úvere č. 6514196907 (číslo zmluvy uvádzané ako variabilný symbol) uhradila celkovo sumu 2.094,45 Eur, z toho napríklad v roku 2016 to bola celkovo suma 250 Eur a v roku 2015 suma 320 Eur, ktoré sumy boli poukázané už spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o..

19. Dňa 12.4.2013 vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. so sídlom Trnavská cesta 7, 831 04 Bratislava, IČO: 35 862 882 v rozhodcovskom konaní vo veci žalobcu Poštová banka, a.s. so sídlom v Bratislave (t.j. právneho predchodcu žalovaného v tomto súdnom spore - poznámka súdu), proti žalovanému: Jarmila Balogová (t.j. žalobkyne v tomto súdnom spore - poznámka súdu) rozhodcovský rozsudok sp. zn. IS-B/1210/0048 (ďalej aj iba ako „Rozhodcovský rozsudok“), ktorým žalovaného (t.j. žalobkyňu v tomto súdnom spore) zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi v uvedenom rozhodcovskom konaní sumu 1.357,28 Eur, 23 % úrok ročne zo sumy 1.357,28 Eur od 2.10.2010 do zaplatenia istiny, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.357,28 Eur od 2.10.2010 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú ku dňu predčasnej splatnosti celého úveru vo výške 315,64 Eur, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú odo dňa nasledujúceho po dni predčasnej splatnosti celého úveru do dňa 1.10.2010 vo výške 201,08 Eur, sumu dlžných poplatkov vo výške 83,90 Eur a náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 78,32 Eur. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplývalo, že išlo o nároky uplatnené zo Zmluvy o úvere zo dňa 6.11.2007.

20. Podľa výpočtu RPMN pre spotrebiteľský úver predložený žalobkyňou, ktorého zdrojom je kalkulačka na výpočet RPMN zverejnená na internetovej stránke www.ekonomika.sme.sk, je pri výške úveru 1.659,70 Eur, počte 60 mesačných splátok v hodnote jednej splátky 50,85 Eur, hodnota RPMN 30,82 % a splatená suma je vo výške 3.051 Eur.

21. Podľa kalkulačky pre výpočet RPMN v 1.2, vytvorenej SUPA, Poštová banka, predloženej v spore žalovaným, je hodnota RPMN 26,177 %, a to pre výške limitu 50.000 Sk (1.659,70 Eur), sadzbe 23 %, dátume čerpania 6.11.2007, dátume prvej splátky 21.12.2007, počte mesiacov splácania 60, báze 365, anuite 1.423 Sk (47,23 Eur) a poplatku za poskytnutie 500 Sk (16,60 Eur). Podľa prehľadu jednotlivých splátok, je splátka č. 1 až 59 vo výške 1.423 Sk a splátka č. 60 je v hodnote 1.415,72 Sk. Celková výška nákladov úveru je 35.872,72 Sk (1.190,76 Eur).

22. Podľa Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke Portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR pri zadaní hodnoty úveru 1.659,70 Eur, počte 60 mesačných splátok v hodnote jednej splátky 50,85 Eur, kedy každú z uvedených splátok je spotrebiteľ povinný zaplatiť ku koncu toho-ktorého mesiaca, predstavuje hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov hodnotu 29,67 % a splatená suma predstavuje hodnotu 3.051 Eur. Pri rovnakých zadaných hodnotách, navyše doplnených o dodatočný náklad vo výške 16,60 Eur (500 Sk) predstavuje hodnota RPMN 30,30 % a splatená suma je vo výške 3.067,60 Eur.

23. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.1.2008, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

29. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto

určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

30. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej iba ako „Zákon č. 258/2001 Z.z.“), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

31. Podľa § 2 písm. a.) a b.) Zákona č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

33. Podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

34. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

35. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

36. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

37. Pokiaľ ide o vzťah založený úverovou zmluvou uzavretou medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, tento je vzťahom spotrebiteľskoprávnym a teda uvedená zmluva a jej zmluvné strany spadajú pod definíciu spotrebiteľskej zmluvy a jej účastníkov v zmysle právnej úpravy podľa Občianskeho zákonníka, ako aj podľa Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené je potrebné vzťahy založené touto zmluvou hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

38. Pokiaľ žalovaný namietal použitie ustanovení Občianskeho zákonníka na spotrebiteľský úverový vzťah založený pred 1.4.2015 a mal za to, že je nevyhnutné naň aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, súd sa s uvedeným nestotožnil. Na základe zákona č. 568/2007 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z.z., o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, došlo k zmene vymedzenia spotrebiteľskej zmluvy v Občianskom zákonníku. Účelom novelizácie § 52 bolo podľa dôvodovej správy k zákonu č. 568/2007 Z.z. nové a presnejšie zadefinovanie základných pojmov a tiež zavedenie definície spotrebiteľských zmlúv. Na to, aby sme zmluvu mohli označiť za spotrebiteľskú, musí byť splnená podmienka, že ide o zmluvu, ktorá sa uzatvára za rovnakých podmienok s väčším počtom spotrebiteľov, pričom tieto obchodné podmienky sú vopred pripravené dodávateľom a spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah; k zmluvným podmienkam dodávateľa môže spotrebiteľ pristúpiť alebo nie. Rovnako smernica 93/13/EHS považuje za spotrebiteľskú zmluvu iba takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Na základe toho za spotrebiteľské možno označiť zmluvy, ktoré sa označujú ako štandardné zmluvy, typové zmluvy alebo adhézne zmluvy. Z uvedeného možno vyvodiť, že spotrebiteľskou zmluvou je akákoľvek súkromnoprávna zmluva, ktorá sa vyznačuje definíčnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v smernici 93/13/EHS, bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným osobitným zákonom. Z toho vyplýva, že ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách je potrebné použiť aj na právne vzťahy, ktoré vznikajú na základe iných zákonov z oblasti súkromného práva. (viď Fekete, I : Občiansky zákonník . 1. Zväzok (Všeobecná časť). Veľký komentár , 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2014, str. 587-588). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo/14/2014 z 21.4.2015, podľa ktorého sa ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred 1.4.2015. Na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa preto prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa onak mali použiť normy obchodného práva.

39. Žalovaný v konaní namietal nedostatok právomoci súdu prejednávať predmetný spor poukazujúc pritom na existenciu právoplatného rozhodcovského rozsudku. Zároveň sa dovoľával započítania rozhodcovským rozsudkom priznanej pohľadávky voči žalobkyni. Rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť niečo plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy môže predstavovať prekážku veci rozsúdenej pre civilné sporové konanie, v ktorom sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Uvedený záver však platí iba vtedy, ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, pretože iba platná rozhodcovská doložka alebo rozhodcovská zmluva môže založiť oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi stranami. Oprávnenie súdu skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej doložky, nevedie k posudzovaniu vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu, súvisí však s potrebou vyriešiť otázku, či a aké právne účinky má vydaný rozhodcovský rozsudok. V praxi však súd môže pristúpiť k riešeniu otázky platnosti rozhodcovskej doložky alebo zmluvy nielen v exekučnom konaní (napríklad v súvislosti s posudzovaním, či rozhodcovský rozsudok je alebo nie je vykonateľný exekučný titul), ale aj v iných konaniach, ako napríklad pri riešení otázky, či určitý rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky, ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu a či zakladá pre civilné súdne konanie prekážku res iudicata (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 237/2013 zo dňa 30.9.2015).

40. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Ak je rozhodcovská zmluva absolútne neplatná, jej absolútna neplatnosť pôsobí priamo zo zákona, a to od počiatku. Na dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť právneho úkonu musí súd pritom vždy prihliadnuť, a to aj bez návrhu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 237/2013 zo dňa 30.9.2015). Z uvedeného vyplýva, že existencia rozhodcovského rozsudku nepredstavuje prekážku pre súd, aby rozhodol o žalobkyňou uplatnenom nároku, ak dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva, na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný posúdil ako absolútne neplatnú. V takom prípade je bez právneho významu aj prípadné započítanie ako spôsob zániku vzájomných pohľadávok.

41. K právnemu posúdeniu rozhodcovskej doložky s obsahom rovnakým, či obdobným ako v predmetnej úverovej zmluve (prípadne aj v obchodných podmienkach citovaných žalovaným, ktoré však v konaní predložené neboli), už zaujal právne názory aj najvyšší súd v množstve svojich rozhodnutí, keď konštatoval, že takáto rozhodcovská doložka je neprijateľná a neplatná zmluvná podmienka, ktorá v neprospech spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v ich právach a povinnostiach, lebo od spotrebiteľa fakticky vyžaduje, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu. Na neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky nič nemení ani skutočnosť, že umožňuje alternatívnu voľbu medzi právomocou rozhodcovského a všeobecného súdu, nakoľko táto voľba prislúcha iba veriteľovi. S prihliadnutím na povahu daného právneho vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom je preto potrebné konštatovať, že takáto „voľba“ právomoci je iba formálna, iluzórna a zodpovedá len záujmom dodávateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1ECdo 12/2014, 2 ECdo 147/2013, 3 Cdo 13/2013, 4 ECdo 92/2014, 5 Cdo 44/2013, 6ECdo 184/2013, resp. aj Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 237/2013 zo dňa 30.9.2015). Neplatná rozhodcovská doložka nemohla preto ani v danom prípade založiť právomoc rozhodcovského súdu a rozhodnutie rozhodcovského súdu nemohlo byť procesnou prekážkou pre prejednanie veci súdom. Z rovnakých dôvodov je nedôvodné aj tvrdenie žalovaného o naplnení § 93b Zákona o bankách. Súd preto na uvádzanú námietku žalovaného neprihliadal.

42. Tak ako bolo vyššie uvedené, predmetná zmluva o úvere podlieha režimu spotrebiteľských zmlúv, ktoré sa spravujú ustanoveniami Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ten v ustanovení § 4 ods. 2 predpisuje podstatné náležitosti takejto spotrebiteľskej zmluvy, medzi ktoré okrem iného patrí aj údaj RPMN, pričom zároveň platí, že ak táto náležitosť nie je uvedená, považuje sa spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

43. Údaj o RPMN v úverovej zmluve je pre spotrebiteľa jedným z najdôležitejších údajov, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. RPMN je tak indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, pretože musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Poplatky spojené s úverom môžu byť jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a podobne a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru napr. poplatok za poistenie, ak je poistenie nevyhnutnou súčasťou úveru.

44. V zmluve o úvere je uvedená RPMN 26,17 %. Je zrejmé, aj zo žalovaným predloženej kalkulačky pre výpočet RPMN, že do tejto neboli zahrnuté poplatky poisťného. Zo zmluvy pritom vyplýva, že úver bol poistený. Podľa rozpisu mesačných splátok v kalkulačke predloženej žalovaným, bola mesačná splátka vo výške 1.423 Sk, t.j. 47,23 Eur (posledná splátka iba vo výške 1.415,72 Sk). V zmysle zmluvy je však výška každej jednej z celkovo 60 mesačných splátok dohodnutá vo výške 1.532 Sk, t.j. 50,85 Eur. Uvedený rozdiel sa prejavuje aj v celkovej výške nákladov na poskytnutý úver, ktoré sú v zmluve uvedené vo výške 35.872,66 Sk, t.j. 1.190,75 Eur. Pritom pri vynásobení výšky v zmluve uvedených splátok (1.532 Sk, t.j. 50,85 Eur) a ich počtu (60) a odpočítaní výšky úveru (50.000 Sk, t.j. 1.659,70 Eur), predstavuje výsledná suma hodnotu 41.920 Sk, t.j. (1.391,49 Eur). Uvedená suma je nepochybne sumou, ktorú spotrebiteľ zaplatí nad rámec poskytnutého úveru, a teda jeho nákladom.

45. Rozdiel v mesačnej výške splátky tak predstavuje 3,62 Eur (pri 60 splátkach ide o sumu 217,2 Eur), pričom táto suma nebola zahrnutá do výpočtu RPMN. Keďže poplatok za poistenie úveru bola žalobkyňa povinná uhrádzať počas celého trvania úverového vzťahu, platenie poisťného sa tak stalo nevyhnutnou súčasťou úveru a poisťné malo byť zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaný nepreukázal tvrdenie o dobrovoľnosti poistenia, naopak, zo zmluvy vyplýva povinnosť úver poistiť, a to buď základným alebo komplexným súborom poistenia, pričom poisťné je súčasťou splátky. Možnosť spotrebiteľa poistenie odmietnuť zo samotnej zmluvy nevyplýva, zmluva neobsahuje kolónku „odmietam poistenie“. Pokiaľ teda bolo poistenie na začiatku úverového vzťahu dohodnuté, išlo o náklad vyplývajúci priamo zo zmluvy a preto mal byť tento náklad predchodcom žalovaného zahrnutý do výpočtu RPMN. Ak by tomu tak bolo, bola by RPMN nepochybne vyššia ako RPMN uvedená v zmluve, o čom svedčí výpočet predložený žalobkyňou, ako aj výpočet zabezpečený zo strany súdu. RPMN je tak v zmluve vypočítaná a uvedená nesprávne, čo má rovnaké dôsledky, ako keby tento údaj uvedený nebol, a teda spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

46. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru mal žalovaný nárok len na vrátenie skutočne poskytnutého úveru t.j. úveru vo výške 1.659,70 Eur (50.000 Sk). Žalobkyňa však titulom úveru uhradila

celkovo sumu 2.094,45 Eur. Súd preto žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 434,75 Eur, čo predstavuje rozdiel sumy, ktorú žalobkyňa na základe zmluvy uhradila a výšky skutočne poskytnutého úveru, keďže tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedená suma 434,75 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré tento získal na úkor žalobkyne, a to plnením z jej strany bez existencie právneho dôvodu na takéto plnenie, keďže žalobkyňa bola povinná vrátiť len poskytnutú sumu 1.659,70 Eur.

47. Žalobkyňa považovala úverovú zmluvu za neplatnú aj pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko obsahuje viaceré zmluvné podmienky, teda je ako celok hrubo nerovnovážna v neprospech spotrebiteľa. Konkrétne žalobkyňa poukázala na rozhodcovskú doložku, dohodu o zrážkach zo mzdy a 23 % úrokovú sadzbu. S uvedeným tvrdením sa súd nestotožňuje a zmluvu považuje za platnú, aj s poukazom na skutočnosť, že žalobkyni bol úver reálne poskytnutý (§ 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z.), zmluva obsahujú ostatné zákonom č. 258/2001 Z.z. vyžadované obsahové náležitosti a výška úroku nedosahuje ani dvojnásobok priemernej hodnoty úrokových sadzieb za všetky spotrebiteľské úvery v danom období (13,06 %). Otázkou platnosti či neplatnosti rozhodcovskej doložky a dohody o zrážkach zo mzdy je možné oddeliť od platnosti samotnej úverovej zmluvy, pričom neprijateľnosť (neplatnosť) rozhodcovskej doložky bola súdom zohľadnená tým, že v konaní neprihliadal na rozhodcovský rozsudok vydaný na jej základe.

48. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

50. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

51. Vo všeobecnosti možno povedať, že dlžník je v omeškaní vtedy, ak záväzok nespĺní v určenom čase, na určenom mieste a dohodnutým spôsobom. Omeškanie dlžníka trvá až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Základnou podmienkou omeškania dlžníka je splatnosť dlhu. Nárok veriteľa je splatný, keď dlžník plnenie, na ktoré je povinný, musí splniť. Splatnosť sa pritom môže určiť určitým dátumom alebo lehotou. K splatnosti nedochádza, keď dlžník môže splniť bez toho, aby bol na to i povinný. Ak deň splatnosti dlhu nie je dohovorovaný alebo inak určený, môže splatnosť dlhu privodiť veriteľ sám tým, že požiada dlžníka, aby dlh splnil. (§ 563 OZ). Fekete, I : Občiansky zákonník . 3. Zväzok (Dedenie. Záväzkové právo-všeobecná časť). Veľký komentár , 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 416).

52. V danom spore bolo preukázané, že žalobkyňa si nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému uplatnila až podaním žaloby na tunajšom súde, ktorá bola žalovanému 27.3.2017. V danom prípade tak bola požiadavka na plnenie zo strany žalobkyne splnená voči žalovanému momentom doručenia žaloby v tomto spore. Iná výzva na toto plnenie neprechádzala, teda nebolo preukázané, že by si žalobkyňa bola svoj nárok uplatnila už ku dňu 3.5.2016 tak, ako sa ho domáha v žalobnom petite.

53. Žalovaný sa tak dostal do omeškania s uvedeným peňažným plnením tvoriacim nárok z bezdôvodného obohatenia dňom 28.3.2017, t.j. dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanému. Uvedeným dňom vzniklo žalobkyni oprávnenie si uplatňovať voči žalovanému aj úrok z omeškania a týmto dňom nastal aj začiatok plynutia premičacej doby pre tieto úroky z omeškania.

54. Súd preto priznal žalobkyni uplatnený úrok z omeškania až počnúc od 28.3.2017 a žalobu v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol. Úrok z omeškania bol žalobkyňou uplatnený vo výške nepresahujúcej zákonnú výšku.

55. Podľa § 251 CSP, trový konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v spore a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. Súd nepovažoval za neúspech v danom spore skutočnosť nepriznania úroku z omeškania za obdobie od 3.5.2016 do 27.3.2017, nakoľko ide len o príslušenstvo istiny v nepatrenej hodnote, pričom samotná istina bola žalobkyni priznaná v plnej výške.

61. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.